

ΛΟΓΟΣ

Ἐκροθεῖς τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1845 ὑπὸ τοῦ πρώτου
Πρωταναγ. Κ. Ν. Βάρδα,
παραδίδοντας εἰς τὸν διδάσκαλ. ἀπὸ τὴν Πρωτανείαν τοῦ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

Κύριε!

Μέλλον κήρῳ καὶ δόξῳ σήμερον λόγον τῆς ἐμῆς Πρωτανείας ἀνάπτεον ὑμῶν τῶν ἐπὶ ἐμοῦ περὶ φιλοσοφίας ἐπισκευμένων. ἄρχομαι πρῶτον ἀπὸ τοῦ προϊστάτου πάντων τῆς Ἑλληνικῆς νομίμιας, εἰς ἣν ἀποθλίβεται ἅπανα ἡ Ἑλλάς, καὶ ὑπὲρ τῆς καὶ οὗτος τῆς παιδείης χειρὶ βασιλικῆς ἰδρυται, καὶ πανταχῶς φιλοτιμῶς παντοδαπαὶ προτροπαὶ γίνονται, καὶ ἡμεῖς πάντες ἐν πνεύματι πατρικῷ ἀμιλλώμενοι συναγωνιζόμεθα.

Ἐπὶ τῆς Πρωτανείας λοιπὸν τοῦ προκατήγου μου Κ. Κ. Αἰωπίου, κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ περὶ γενομένην ἐκθεσιν, φοιτῆται μὲν παλαιοὶ τε καὶ νέοι ἦσαν δύο καὶ πενήκοντα πρὸς τοὺς ἑκατὸν, μαθηταὶ δὲ τοῦ φαρμακευτικοῦ Σχολείου πεντακκίδεκα, τὸ ὅλον ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα πρὸς τοὺς ἑκατόν. Ὅτε δ' ἐγὼ διεδέχθην αὐτὸν, εἴ καὶ ἑνεακκόντα ἐκ τῶν ἤδη ὑπαρχόντων ἀνεπέωσαν τὰ φοιτητικὰ αὐτῶν, οἱ δὲ ἄλλοι, οἱ μὲν ἀπεδέχθησαν, οἱ δὲ οὐκ ἐνεγκρίθησαν. Ἐπὶ τούτοις δὲ κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ νόμου τεταγμένον χρόνον τοῦ ἤδη λήξαντος σχολαστικοῦ ἔτους, ἐνεγράφησαν εἴ καὶ ἑβδομηκόντα, ὧν οἱ μὲν ὀκτὼ καὶ τεσσαράκοντα ἔσθρον ἀπολυτήρια τῶν ἐν Ἑλλάδι Γυμνασίων, οἱ δὲ λοιποὶ ἦσαν ἐκ τῶν ἐξω τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἐμοσθηῶν, οἵτινες ἐξετασθέντες ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν ἀλλοδαπῶν ἐπιτροπῆς, κηρώθησαν τῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον φοιτήσεως. Ἐκ τῶν ἐγγραφέντων δὲ ὀκτὼ καὶ τεσσαράκοντα ἐπὶ ἀπολυτήριος τῶν Ἑλληνικῶν Γυμνασίων, εἰς καὶ τριακκόντα ἐξῆλθον ἐκ τοῦ Γυμνασίου τῶν Ἀθηνῶν, τρισκκίδεκα δὲ ἐκ τοῦ τῆς Σύρου, καὶ τέσσαρες ἐκ τοῦ τῆς Ναυπλίας.

Ἐκ τῶν ἐγγραφέντων δὲ εἴ καὶ ἑβδομηκόντα φοιτητῶν κατανοήσαν εἰς μὲν τὴν Φιλοσοφικὴν σχολὴν εἴ καὶ τριακκόντα εἰς

123010